

לטל אותם בכנפיהם, ולפרח
עמם ממקום למקום, ולכסות
עליהם מפל המזיקים ומלאכי
החבלה.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים
דופקים בשער. מיד נכנסים
שומרי השערים, ואומרים: רבון
העולם, הרי בעלי הידים
שקושרים תפלה של יד על
זרועם השמאלית בתפלה,
ותפלין על הראש, נכנסים, ואלו
הם שנותנים דורון לך בימין,
שהיא צדקה, צ' תשעים אמינים,
ד' ארבע קדשות, ק' מאה
ברכות, ה' חמשה חמשי תורה.
ומיד מצוה אותם לפתח להם.
באותו זמן וידי אדם יוצאים,
שהן גדלה וגבורה ומקבלים את
הדורון שלהם. זהו שכתוב וידי
אדם מתחת פנפיהם. מה זה
אדם? אותו שנאמר בו פתפאת
אדם, ומהם מקבלים הדורון
ונותנים למלך. ואם הדורון אינו
פראוי, נמסר לכלב, ודוחים את
בקשתו החוצה, שיש שלא
פותרים להם שערים, ונאמר
בהם בחוץ תעמד, ומדבר המלך
עמם מבחוץ, ונותן להם
שאלותיהם מבחוץ, והולכים
להם.

שלא כלם נכנסים לבית המלך,
אלא אלו בעלי הבית, שנאמר
בהם ילדים אשר אין בהם כל
מום, לא בתפלתם ולא
בנשמתם, וטובי מראה בכל
מעשיהם, ומשפלים בכל חכמה,
ונאים למראה, ועליהם נאמר
הראיני את מראיך השמיעני את
קולך פי קולך ערב ומראיך
נאוה, וידעי דעת ומביני מדע,
שיודעים בחכמה ובתבונה
ודעת, שאין דורשים במעשה
בראשית, אלא אם הוא חכם
שלא יעליונה, שהיא כ"ח אותיות של

הא אלין נפקין, והא אחרנין דפקין לתרעא,
מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין רבון
עלמא, הא מארי ידין דקשרין תפלה של יד
על דרועייהו שמאלא בצלותא, ותפלין על
רישא, קא עאלין, ואלין אינון דיהבין דורונא
לך בימינא, דאיהי צדקה, צ' תשעים אמינים,
ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה
חומשי אורייתא, ומיד מני לון, למפתח לון,
בהווא (דף לג ע"ב) זמנא וידי אדם נפקין,
דאינון גדולה גבורה, ומקבלין דורונא דלהון,
הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת
פנפיהם, מאי אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה
מד יג) פתפאת אדם, ומקבלין מנייהו דורונא
ויהבין ליה למלפא, ואם דורונא לאו איהו
כדקא יאות, לכלפא אתמסר, ודחיין לון לבר,
דאית דלא פתחין לון תרעין, ואתמר
בהון (דברים כד יא) בחוץ תעמד, וממלל מלפא
בהון מלבר, ויהיב לון שאלתוי מלבר, ואזלין
לון.

דלאו פלהו עאלין לבי מלפא, אלא אלין
מארי דביתא, דאתמר בהון (דניאל א
ד) ילדים אשר אין בהם כל מום, לא
בצלותהון, ולא בנשמתהון, וטובי מראה בכל
עובדיהון, ומשפלים בכל חכמה, ושפירן
למחזי, דעלייהו אתמר (שיר ב יד) הראיני את
מראיך השמיעני את קולך, פי קולך ערב
ומראיך נאוה, ויודעי דעת ומביני מדע (דניאל א
ד) דידעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין
דורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם
בחכמה ומבין בבינה ויודע בדעת, ואשר פח
בהם, דא שכינתא עלאה, דאיהי כ"ח אתוון
דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה
בחכמה ומבין בבינה ויודע בדעת, ואשר פח בהם, זו שכינה

מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית לְעֶמֶד בְּכֹלם
בְּעֶמֶדָה בַּתְּפִלָּה, אֵלּוּ יִכְנָסוּ
לְהִיכַל הַמִּלְךְ, שֶׁהֵם צְדִיקִים
גְּמוּרִים.

לְבִינוּנִים נוֹתֵן לָהֶם אֵת
בְּקִשׁוֹתֵיהֶם מִבְּחוּץ, וְלֹא נִכְנָסִים
פְּנִימָה. הַרְשָׁעִים נִדְחִים מִשָּׁם,
וְלֹא נוֹתֵן לָהֶם אֵת בְּקִשׁוֹתֵיהֶם,
אֲלֹא עֲלֵיהֶם נֹאמֵר, מִי בִקֵּשׁ זֹאת
מִיָּדְכֶם רַמַּס חֲצָרִי, וְאֵלּוּ הֵם
הַרְשָׁעִים שֶׁהָיוּ מִבְּזִים אֵת הַמִּלְךְ
בַּתְּפִלָּתָם, שֶׁמִּנְיָחִים לִשְׁמַע אֵת
הַתְּפִלָּה וּמִפְסִיקִים אוֹתָהּ עַל
שִׁיחָה בְּטִלָּה.

אֲלֵינוּ יוֹצֵאִים, וְהָרִי אַחֲרֵיהֶם
נִכְנָסִים, אוֹתָם בְּעֲלֵי צִנּוּר שֶׁהָיוּ
מְבָרְכִים אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל מַאֲכָלִים וּמִשְׁקִים שֶׁל
הַקְּרָבָנוֹת, שְׁאוּמְרִים בְּכֹל יוֹם צוֹ
אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם
אֵת קְרָבְנֵי לַחֲמֵי רֵיחַ נִיחוּחֵי
בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁכִּינָתוֹ בְּכֹמָה
קְרָבָנוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת. וְאֵלּוּ הֵם
שְׁנֵהֲנִים בְּעֶנְג׳ שַׁבָּת וּמְבָרְכִים אֵת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא נוֹתֵן לָהֶם שְׁאֵלוֹתֵיהֶם,
וְלֹאֲחֲרָיִם שֶׁהָיוּ אוֹכְלִים בְּלֵי
תְּפִלָּה, נִדְחִים מִשָּׁם, וְנוֹתְנִים
אוֹתָם בִּידֵי כְּמָה מְלֹאכֵי חֲבֵלָה
שֶׁהֵם מְזִיקִים.

הָרִי אֵלּוּ יוֹצֵאִים, וְהָרִי בְּעֲלֵי
קוֹלוֹת וְדַבּוּרִים בְּזִמְרוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת שֶׁל תְּפִלָּה
דּוֹפְקִים, וּבְעֲלֵי הַקּוֹלוֹת
שֶׁקּוֹרְאִים לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּקִרְיַת שְׁמַע, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
פְּעָמִים בַּיּוֹם, עָרֵב וּבִקְרָה.

בֵּין כֶּף הַנֶּהַח בְּעֲלֵי הַרְגָלִים
דּוֹפְקִים בַּתְּחִלָּה, בְּעֲלֵי הַעֲמִידָה
שֶׁל תְּפִלָּה, שְׁנֹאמֵר בָּהֶם וְאִשֶּׁר
כַּח בָּהֶם לְעֶמֶד בְּהִיכַל הַמִּלְךְ.
הַמִּלְךְ סֵתֵם זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
אֲדֹנָי עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן הִיכַל, וְנֹאמֵר

דְּצִלוֹתָא, אֵלִין יַעֲלוּן לְהִיכַלָּא דְּמִלְכָּא, דְּאִינוּן
צְדִיקִים גְּמוּרִים.

בִּינוּנִים יְהִיב לוֹן שְׁאֵלְתִין דְּלְהוֹן מְלָכְר, וְלֹא
עֲאֵלִין לְגֵאוּ, רְשִׁיעֵיִיא אֲדַחֲיִין
מִתְמָן, וְלֹא יְהִיב לוֹן שְׁאֵלְתִין דְּלְהוֹן, אֲלֹא
עֲלֵיִיהוּ אֲתִמֵּר (ישעיה א יב) מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם
רַמַּס חֲצָרִי, וְאֵלִין אִינוּן רְשִׁיעֵיִיא, דְּהוּוּ מְבִזִין
לְמִלְכָּא בְּצִלוֹתְהוֹן, דְּמִנְחָן לְמִשְׁמַע צִלוֹתָא,
וּפְסִיקִין לָהּ עַל שִׁיחָה בְּטִלָּה.

אֲלֵינוּ נְפָקִין, הָא אַחֲרָנִין עֲאֵלִין, אִינוּן מְאָרִי
דְּצִנּוּר, דְּהוּוּ מְבָרְכִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא עַל מַאֲכָלִין וּמִשְׁתִּיָּין דְּקְרָבָנִין, דְּאִמְרִין
בְּכֹל יוֹמָא צוֹ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם
אֵת קְרָבְנֵי לַחֲמֵי לַאֲשֵׁי רֵיחַ נִיחוּחֵי (במדבר כח
ב) דְּהוּוּ מְבָרְכִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּשְׁכִינָתֵיהּ, בְּכֹמָה קְרָבָנִין דְּצִלוֹתִין, וְאֵלִין
אִינוּן דְּמִהֲנִיָּין בְּעֶנְג׳ שַׁבָּת, וּמְבָרְכִין לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְהִיב לוֹן
שְׁאֵלְתִין דְּלְהוֹן, וְלֹאֲחֲרָנִין דְּהוּוּ אֲכָלִין בְּלֹא
צִלוֹתָא אֲתִדַּחֲיִין מִתְמָן, וְיְהִיבִין לוֹן בִּידָא
דְּכְמָה מְלֹאכֵי חֲבֵלָה דְּאִינוּן מְזִיקִין.

הָא אֵלִין נְפָקִין, הָא מְאָרִי דְּקָלִין וְדַבּוּרִין
בְּזִמְרוֹת וְתוֹשְׁבָחוֹת וְהוֹדָאוֹת דְּצִלוֹתָא
דְּפָקִין, וּמְאָרִי דְּקָלִין דְּקִרְאָן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּקִרְיַת שְׁמַע, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל תְּרִין זְמַנִּין
עָרֵב וּבִקְרָה.

אֲדַחֲבֵי הָא מְאָרִי דְּרַגְלִין קָא דְּפָקִין לְפִתְחָא,
מְאָרִי דְּעֲמִידָה דְּצִלוֹתָא, דְּאֲתִמֵּר

בְּהוֹן (דניאל א ד) וְאִשֶּׁר כַּח בָּהֶם לְעֶמֶד בְּהִיכַל
הַמִּלְךְ, הַמִּלְךְ סֵתֵם דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
הִיכַל הַמִּלְךְ דָּא אֲדֹנָי, דְּאֲתִמֵּר בֵּיהּ (תהלים נא
י) אֲדֹנָי שְׁפִתַי תִּפְתַּח, אֲדֹנָי סֵלִיק לְחוּשְׁבָן
הוּא, הִיכַל הַמִּלְךְ זֶה אֲדֹנָי, שְׁנֹאמֵר בּוֹ אֲדֹנָי שְׁפִתַי תִּפְתַּח,